

Duha

Míša Růžičková

R.:

**Duha Duha duhová, ta se nikam neschová,
Duha Duha duhová, kampak chodí spát?
Duha Duha duhová, ta se nikam neschová,
Duha Duha duhová, nemusí se bát.**

1.Když vyleze sluníčko, když zaprší maličko,
mráček vezme barvičky a namaluje duhu.
Začne u nás pod lesem a kam tu duhu odnesem,
končí tam, kde mráček nechal stuhu.

Z mráčků ještě přšelo a na obloze zahřmělo,
před námi se objevila brána.
Brána jako do zámku, duha plná červánků,
kdyby spadla to by byla rána.

R.:

Šli jsme za ní pomalu a potkali jsme žížaku,
ptali se jí, kde začíná duha?
Tady přímo přede mnou, chtěla jsem ji obejmout,
jenže vedle byla ještě druhá.

Je to duha podšitá, když uděláš krok utíká,
vypadá to, že se nám všem směje.
Už ji vidím už ji mám, jen další krok udělám,
nejde chytit ač svítí či leje.

R.: